

MINDEGY, HOGYAN IMÁDOD ISTENT?

A Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma kiadványa a *“Magyarországi egyházak, felekezetek, vallási közösségek 1999-2000”* kilencvenkét bejegyzett egyházzól tájékoztat.

Ezek közül 9 buddhista, hinduista, 7 okkult jellegű, “tudományos”, 5 pogány, ősmagyar, 2 iszlám, iszlám-gyökerű. A többi kisebb-nagyobb mértékben a Bibliát és annak Istenét tekinti hite alapjának. A kiadványban jól megfér egymás mellett a Magyar Katolikus Egyház és a Metafizikai Hagyomány Egyháza. A Tan kapuja Buddhista Egyház, a Budapesti Kínai Keresztyén Gyülekezet. Együtt szerepel a Magyar Boszorkányszövetség a Magyar Iszlám Közösséggel, és olvashatjuk az Ősmagyar Táltos Egyház valamint a Magyarországi Autonóm Ortodox Izraelita Hitközség nevét.

Ez a kis ízelítő is jól példázza azt a világszerte tapasztalható tendenciát, mely az egységes világvallás felé szeretné vinni az emberiséget. A közelmúltban Budapesten egy, az Ökumenizmus kérdéseit érintő összejövetelel különböző egyházak képviselői próbálták megfogalmazni, melyek azok a pontok, melyekben mindenki egyetérthet. Három ilyen vélték találni:

1. Hiszünk egy Felsőbb Lényben
2. Elfogadunk egy szent iratot
3. Igyekszünk annak a szent könyvnek az előírásai szerint élni.

Nézzünk meg néhány kérdést a fenti három megállapításhoz:

1. Mindegy, hogy az a személy az örökkévaló Isten, a mi Mennyei Atyánk, Aki Jézus Krisztus atyja, vagy Allah, netán a hindu háromság a Trimurti egyik személye, pl. Siva?
2. Ugyanolyan szent irat a Biblia, mint a Korán, vagy a Bhagavad-gitá?
3. Melyik előírás a mérvadó? *“Szeresd felebarátodat mint magadat.”* (Mk.12,31.) avagy a Korán 47. szúra 4. ajt: *“Amikor összetalálkoztatok a hitetlenekkel, akkor vágjátok el a nyakukat!”*

Az ökumenizmus - helyesebb ez esetben vallási szinkretizmust¹ mondani - törekvések jegyében gyakran hangoztatják az alábbi érveket:

- Mindegy, hogyan nevezzük, mind azt az egy Felsőbb transzcendenciát imádjuk.
- Bármerről megyünk fel a hegyre, a csúcson találkozunk.
- Minél közelebb vagyunk a csúcshoz, egymáshoz is annál közelebb kerülünk.

Első hallásra talán tetszetős ez az okoskodás, azonban mivel élet - sőt örök élet - kérdéstről van szó, érdemes egy kicsit vizsgálat alá venni ezeknek az állításoknak a megbízhatóságát.

Egyáltalán, biztos, hogy azok a bizonyos utak ugyanarra a csúcra vezetnek? Nem lenne ésszerű az élő Istenhez fordulni a sok kitalált bálvány helyett? Miért kellene az igaz Istennek a VIII. IX. szd. fordulóján élt bagdadi kalifa Harun ar-Rasid módjára álruhában, inkognitóban felismerhetetlenül találkozni az emberekkel, ha És.43,11-ben egyértelműen bemutatkozik:

📖 “Én, én vagyok az Úr (JHWH) és rajtam kívül nincsen szabadító”.

Minden más vallásban az ember keresi a szinte megközelíthetetlen istenséget. Az egyetlen kivétel a kereszténység.

📖 “Előmbé jön az én kegyelmes Istenem.” (Zsolt.59,11.)

A bűnnel, annak következményeivel nem tud mit kezdeni a többi vallás. Valamelyest kivétel a hinduizmus és buddhizmus. Tanításuk szerint bűnei mértékében kedvező újjászületések során tud a lélek meg-

¹ Szinkretizmus = vallási, filozófiai irányok felszínes összehangolását célzó irányzat.

tisztulni, míg eljut a Nirvánába, a szenvedély, vágy és minden érzés megszűnésének állapotába. Ez az egyéni lét megszűnése.

A keresztény reménység alapja pedig:

📖 “... megfeszítettett bűneinkért ... az ő sebeivel gyógyulánk meg.” (És.53,5.)

📖 “... az embernek Fia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon, és adja az Ő életét váltságul sokakért.” (Mt.20,28.)

Az embertársakkal való bánásmódban a többi vallás közül a legtovább jutott a negatív megközelítést valló hinduizmus: Ne tedd mással, amit nem akarsz, hogy neked tegyenek. Figyeljük meg a pozitív, a cselekvő keresztény megközelítést:

📖 “Amit akartok azért, hogy az emberek ti veletek cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal.” (Mt.7,12.)

Nagyon fontos megvizsgálni, hogyan tekinti a Mindenható Isten a vallásköziséget, a más, úgynevezett istenek imádatát.

A Tízparancsolat első parancsolata leszögezi:

📖 “Én, az Úr (JHWH), vagyok a te Istened ... Ne legyenek néked idegen isteneid én előttem.” (Móz.II.20,2-3.)

Izraelnek, a Mindenható ószövetségi választott népének tilos volt családi kapcsolatra lépni a bálványimádókkal. Az országban található kultusz tárgyakat meg kellett semmisíteni. Féltőn szerető Istenük minden tévelygéstől és annak minden káros következményétől óvni akarta népét. Izrael története arról a tragédiáról tudósít, hogy elhajoltak, vallásköziségbe sülyedtek, bálványokat állítottak és tiszteltek. Az i.e. VII. VI. században odáig romlottak az állapotok, hogy az Úr prófétái súlyos büntetés lehetőségéről beszéltek. Jeremiás, aki több mint félszáz esztendeig szolgált, tolmácsolta az ítéletes mondanivalót, hogy megtérés nélkül elesik az ország, idegen nép foglalja el Jeruzsálemet, Júdát. Pusztaság lesz a városok helyén, és fogságba viszik a népet.

📖 “Pusztasággá lesz az egész ország.” (Jer.4,27.)

📖 “Íme, én hozok reátok messzünnen való nemzetet.” (Jer.5,15.)

📖 “Amiképpen elhagyatok engem és idegen isteneknek szolgáltatok a ti földteken, azonképpen idegeneknek fogtok szolgálni olyan földön, amely nem a tiétek.” (Jer.5,19.)

Természetesen Izraelnek is volt egy erősen kisebbségben lévő része, mely hűséges maradt Teremtőjéhez. Ezt, a tiszta részt, az az Isten, akinél nincs “változás vagy változásnak árnyéka”, eredeti szándékának megfelelően a fogságban is missziói szolgálatra akarta felhasználni. Ennek nagyon kedves - és érdekes - bizonyítéka a Jeremiás könyve 10. fejezet 11. verse. Az 52 fejezetből álló prófétai könyvnek ez az egy verse nem héberül, hanem arámul íródott az eredetiben. Annak a népnek - a babiloninak - a nyelvén, mely közé majd fogságba kerülnek az izraeliták. (Egyébként a Jer.10,11-en kívül az egész Szentírásban csak Esdr.4,8 - 6,18. 7,12-26. és Dn.2,4 - 7,28 van arámul írva.) Jeremiás könyvének a 10. fejezete az igaz Isten és az emberi kezek által készített bálványok közötti különbségekről beszél. A 11. vers pedig a majdani rabtartó, bálványimádó nemzet nyelvén üzen Babilonba:

📖 “Mondjátok meg hát nekik: Az istenek, akik az eget és földet nem alkották, el fognak veszni e földről és az ég alól!”

Az Örökkévaló véleménye a politeizmusról az újszövetségi időkben sem változott.

📖 “... Mi szövetsége van az igazságnak és hamisságnak? Vagy mi közössége a világosságnak a sötétséggel? És mi egyezsége Krisztusnak Béliállal? ... Vagy mi egyezése Isten templomának bálványokkal?” (Kor.II.6,14-16.)

A Szentírás utolsó könyve, utolsó fejezete leírja az Isten országának áldott körülményeit, de leírja azt is, kik nem tapasztalhatják meg azt.

📖 “De kinn maradnak az ebek, és a bűbájosok, és a paráznák és a gyilkosok és a bálványimádók és mind aki szereti és szólja a hazugságot.” (Jel.22,15.)

Ma, időszámításunk 2000. évében sem hígítja fel a Mindenható az Ő normáit. Nem osztozik a hamis istenekkel! Akik az övéi, azoktól elvárja, hogy ne sántikáljanak kétfelé. Az igen és nem, a fehér és fekete, a hideg és forró ne legyen talánna, szürkivé, langyossá! Nem okvetlenül a többség oldalán van az igazság, és semmiképpen nem a pusztán csak kényelmesebb utat kell követni.

📖 (“Ne indulj a sokaság után a gonoszra és peres ügyben ne vallj a sokasággal tartva.” Móz.II.23,2.)

Mennyei Édesatyánk egyik legnagyobb és legcsodálatosabb ajándéka, hogy a szabad döntés jogát megkaptuk. (Általában szabad akaratot mondanak.) Lehet az Istennek ellentmondani. Lehet Őt figyelmen kívül hagyni. Még tagadhatjuk is! Áldott napja attól még ránk fog sütni. Esőt is ad mindezek ellenére. De tudomásul kell venni, hogy csak a vele járókra érvényesek a 60-80 éves életutunk utáni további áldások:

📖 “Jertek, én Atyám áldottai, örököljétek az országot, amely számotokra készített e világ megalapítása óta.” (Mt.25,34.)

Ha ekkora horderejű ez a probléma, akkor nagyon lényeges a személyes válaszunk erre a kérdésre:
Mindegy, hogyan imádod Istent?